

overvejes af et af undervisningsministeren nedsat udvalg, være mindre rimeligt at udskille ungdomsskolereglerne fra nærværende lovforslag ved denne revision.

Man har heller ikke ment ved nærværende lovrevision at burde udskille f. eks. afsnittet om fritidsvirksomhed for børn og unge til en selvstændig lov, men man vil ikke udelukke, at det senere kan vise sig hensigtsmæssigt, at der lovgives særskilt for fritidsvirksomhed for børn og unge og for fritidsundervisning for voksne, og eventuelt således at regler om brevkolevirksomhed, der går på tværs af de forskellige undervisningslove, fastsættes i en særskilt lov.

Af de tre hovedområder, som lovforslaget omfatter, var det navnlig ungdomsskolen, der var genstand for ændringer ved lovrevisionen i 1960. Ved den nu forestående revision var det i første række fritidsundervisningen for voksne, der skulle være og efter forslaget er genstand for en omfattende revision, mens fritidsvirksomheden for børn og unge må forventes at blive hovedpunktet ved en senere revision af loven. Men såvel om denne sidste virksomhed som om ungdomsskolen stilles der alligevel på grundlag af de foreliggende udvalgsbetænkninger ret omfattende forslag om lovændringer.

Forslagene på grundlag af *pædagogisk arbejdsudvalgs betænkning* samler sig navnlig om følgende punkter:

1) I stedet for den gældende lovs opdeling i tre ungdomsskoleformer — den almene, den erhvervsprægede og den 2-årige — foreslås i overensstemmelse med pædagogisk arbejdsudvalg, at det i loven tydeliggøres, at der er tale om én skoleform med flere undervisningstilbud.

Samtidig foreslår man, at kommunerne forpligtes til at tilbyde specialundervisning på linje med den øvrige ungdomsskoleundervisning.

Endvidere foreslår man i overensstemmelse med fritidsudvalgets og pædagogisk arbejdsudvalgs indstilling, at bestemmelserne vedrørende ungdomsskolens fritidsvirksomhed, som indholdsmæssigt ønskes opretholdt, i loven optages i umiddelbar tilknytning til lovens bestemmelser vedrørende ungdomsskolens undervisning, således at det også ved placeringen i loven understreges, at den supplerende fritidsvirksomhed indgår som en integrerende del af ungdomsskolen.

2) Da ungdomsskolen siden 1960 er indarbejdet som en naturlig del i skole- og uddannelsesbilledet, og da man ønsker at sikre en større fasthed og kontinuitet i ungdomsskolearbejdet fra år til år, foreslås det, at den enkelte kommune skal opstille en plan for, hvorledes den løser sine ungdomsskole-

forpligtelser, og indsende planen til godkendelse i amtsnævnet for fritidsundervisning.

Man har samtidig ønsket at tilskynde til det størst mulige samarbejde mellem kommunerne om opfyldelsen af ungdomsskoleforpligtelserne, ligesom en centralisering af visse dele af undervisningen på amts-, landsdels- og landsplan vil være en nødvendighed for effektiv løsning af opgaverne.

3) Da kommunerne er forpligtet og kun berettiget til at oprette ungdomsskoleundervisning, såfremt et vist antal deltagere melder sig, foreslås statens deltagelse i udgifterne ikke gjort betinget af, at undervisningen gennemføres med et bestemt elevtalsgennemsnit pr. time.

4) På baggrund af de erfaringer, der er indhøstede ved den på initiativ af pædagogisk arbejdsudvalg etablerede forsøgsundervisning med de erhvervmæssige grunduddannelser, foreslås i overensstemmelse med indstillingen fra pædagogisk arbejdsudvalg en række nye regler vedrørende:

- a) De unges ret til arbejdsfrihed samt pligt til at deltage i erhvervmæssig grunduddannelse.
- b) Godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste.
- c) Kommunernes mulighed for at skaffe adgang til de erhvervmæssige grunduddannelser.
- d) Udbygning af samarbejdet med uddannelsesrådet for ikke-faglærte arbejdere.

Fritidsudvalget har i sin betænkning bl. a. stillet følgende forslag:

1) Børneorganisationerne ligestilles med ungdomsforeningerne med hensyn til lokalstøtte, tilskud til instruktionskursus for lærere og ledere og til lønning af oplysningskonsulenter.

2) Der åbnes adgang til flere lokaler end hidtil til børne- og ungdomsarbejde ved at udvide kommunernes pligt til at stille lokaler til rådighed til at omfatte samtlige egnede kommunale lokaler, ved at forpligte også staten til at stille sine lokaler til rådighed og ved at ændre de gældende bestemmelser om tilskud til etablering af lokaler til samlingssted for ungdommen og om statslån til ungdomshuse med det formål at skabe øget initiativ hos såvel kommuner som private til fremskaffelse af lokaler.

3) Kommunerne forpligtes til også at stille deres ugendørsanlæg til rådighed for børne- og ungdomsarbejdet.

4) Kommunernes lokaler stilles vederlagsfrit til rådighed.

5) Der skabes hjemmel for offentlig støtte til interessegrupper for børn og unge, oprettet af skoler eller af børne- og ungdomsorganisationer.

6) Der skabes mulighed for økonomisk støtte til handicappede børn og unges deltagelse i den af